

3. Свирідюк В.З. Використання теорії фракталів у медицині та в медичній освіті / В.З. Свирідюк // Магістр медсестринства. – 2017. – № 1 (17). – С. 21–33.
4. Фрактал. Вікіпедія. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Фрактал>.

Таблиця

Значення індексу Херста і розмірності Хаусдорфа-Безіковича для визначення найбільшої ймовірності прогнозованих показників народжуваності в Україні

Інтервал, років	Індекс Херста	Розмірність Хаусдорфа-Безіковича	Прогнозовані рівні народжуваності		
			2016	2017	2018
3	1,697	0,303	360568	310633	260698
5	1,0	1,0	409989	386344	362698
7	0,847	1,153	433285	420257	407229
9	0,773	1,227	457648	451442	445236
11	0,642	1,358	483364	483856	484348

П.В. Яворський

Проблеми та перспективи післядипломної підготовки в практичній діяльності медичної сестри в системі громадського здоров'я

КВНЗ «Житомирський інститут медсестринства» Житомирської обласної ради, м.Житомир, Україна

Сьогодні висуває нові вимоги до оновлення змісту медсестринства, запровадження інноваційних педагогічних та медсестринських технологій, пошуку нових форм і методів підготовки медсестринського персоналу, що потребує необхідність впровадження випереджувальної освіти, орієнтованої на здобуття нових фундаментальних знань з використанням новітніх технологій в тому числі і в системі громадського здоров'я.

Метою дослідження являється комплексне вивчення питань якості, ефективності та продуктивності післядипломної підготовки в практичній діяльності медичної сестри та обґрунтування її в системі громадського здоров'я.

Матеріали та методи. Вивчення та аналіз якості сестринської допомоги у підходах до організації і проведення навчального процесу в системі громадського здоров'я.

Результати. В ухваленій Урядом Концепції розвитку системи громадського здоров'я в Україні закладені засади переорієнтації фокусу системи охорони здоров'я від політики лікування до політики зміцнення та збереження здоров'я і попередження захворювань. А це можливо тільки при удосконаленні системи профілактичної медицини, яка повинна втілювати основні системні заходи та бути спрямованою на збереження здоров'я населення і відповідно зменшувати потребу у витратах на медичне обслуговування шляхом удосконалення безперервної освіти практикуючих медсестер і завдання суспільства як на додипломному так і післядипломному етапі, яка полягає у здобутті різних освітньо-кваліфікаційних рівнів на відповідних етапах (ступенях) вищої освіти може бути реалізована як через програму неперервної післядипломної

підготовки шляхом створення відповідних Координаційних рад, так і диференційовано, відповідно до структури ступеневості особливо для громадського здоров'я. Саме брак фахівців, які могли б працювати у новоутворених центрах громадського здоров'я унеможливило реалізацію виконання ефективної діяльності Центру громадського здоров'я. Тому, можливо саме організація освіти «впродовж життя» і організація діяльності освітніх установ відповідно до потреб ринку праці та підвищення ефективності професійної перепідготовки шляхом застосування засобів і методів які пов'язують зміст навчання із практичними потребами фахівця, наближення навчання до конкретного робочого місця за допомогою використання нових інформаційних технологій що спрямована на приведення їхнього професійного рівня у відповідність до світових стандартів, вимог часу, індивідуально – особистісних та виробничих потреб є надважливим завданням медицини сьогодення.

Виходячи з вище сказаного, метою та основними завданнями безперервної післядипломної освіти практикуючих медсестер є удосконалення системи та якості підготовки фахівців у галузі медсестринства на післядипломному етапі в системі громадського здоров'я, узгодження зусиль практикуючих медсестер, бакалаврів, магістрів, освітньої та виховної роботи, вдосконалення організації системи громадського здоров'я, як основи пріоритетності здоров'я в усіх сферах життя що буде реалізовуватися у законі про громадське здоров'я, а саме: на інноваційних процесах освіти, аналіз стану і якості підготовки кадрів та реалізація проектів, спрямованих на підвищення сестринської майстерності із застосуванням інтерактивних методів навчання практикуючих медичних сестер, організація форумів, конференцій, «круглих

столів», майстер-класів та інше, що спрямовані на приведення їхнього професійного рівня у відповідність до світових стандартів, вимог часу, індивідуально – особистісних та виробничих потреб.

Акцент сьогодення повинен бути спрямований на спеціалізованому вдосконаленні освіти та саме на професійній підготовці особи шляхом поглиблення, розширення й оновлення її професійних знань, умінь та навичок або отримання іншої професії, спеціальності на основі здобутого раніше освітньо-кваліфікаційного рівня та практичного досвіду.

На нашу думку, реформування та модернізація системи громадського здоров'я повинна мати органічний

характер: з одного боку, опиратися на позитивні вітчизняні традиції, а з іншого – на світовий прогресивний досвід. Таким чином, особливої актуальності і значення є та залишається ефективний кадровий супровід проведених реформ, що об'єднує та спрямовує зусилля в одному із найважливіших завдань – організації цілеспрямованої додаткової професійної освіти.

Висновки. Питання реформування національних систем післявузівської підготовки потребує уніфікації медицини відповідно до європейських традицій, національних особливостей та фахової специфіки особливо в системі громадського здоров'я.

Примітка. У тезах збережено орфографію, пунктуацію та стилістику авторів.